

ACC. NR. 9400

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Helga Persson
Härad: ONSJÖ & HARTAGERS Adress: Östör.
Socken: STEHAG Berättat av: Johannes Nilsson
Uppteckningsår: ..... Född år i Lindhaga, Stehag

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör se. reg. sid. .... 47.

Skriv endast på denna sida!

H7 Sid

Släktboken, en föreläsningsplan för
fjärta häften av 1800-talet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9 dec. s. k. gästgärdet i Lilla Sköllerås allmän-
ning, gammal i fjärta häften av 1800-talet en var-
ken i kyrkboken med reella böcker och skat-
telat Släktboken. Där var hysningsplaner och de
samlades lyfvelhet gamla, unga och barn under
siv och sommarväderna och roade sig på
olika sätt, ty flera nöjesanordningar för de olika
alderarna fanns.

Barnen var upprätta i de höga läden, i vilka
barn och ungdom roade sig. I vilka yngre, som ätte,
roade sig med att spela ball och pietska följ, de
senare var det mycket ontgärd och nöje. Detta
~~var~~ gick så till, att man lade pengar på marken,
och slog på dem med en kula så att de rörde sig.
Man hade bestämt, vilken sida som skulle vända upp,
för att vinna, så att s. k. var kronan som upptogs
man.

Debuten fanns det en tillkompat joddensbarn,
där man tog sig en svängom efter bygelens
men under lösningsens muntla låtar. Liom ett

Skriv endast på denna sida!

Släktboken

1.

2400

2400

2 Sättning för sin murik, fick han de spelmannens
penge, som upptogs bland de närvarande. En
person brukade gå omkring bland kullarna, och tog
upp pengarna i en kista och dessa brukade lägga
några skilling eller styver, och efter det och lä-
genhet.

2.

De äldre manna, som g. d. d. deltog i n. n. n.
na, rökade i ofället sina lungor, som de klyfta-
de de dagens gragar i lundbrak och treknens angelä-
genhet.

Mamma

2400

Även "Kvinnorna" var med och för dem laga mat
vil nämnd man hemmet till. Hemliga man
saken stad på dem led högt, och vil v. n. n.
linnevärdar och det var en ärl kärlek mellan de an-
settade manna, som var som hade de flerta och nek-
rade linnevärdarna.

Kvinnorna

De gamla räkenskåporna var ännu under, som led
i användning. Karlarna hade ^{gula} bråkbyxor, blåa korvlar
och i allmänhet högt hatt. Kvinnorna hade mörka
byxor, som livstycken och råkade färgade färdiga,
och som smyckade vita blusar. Dessa var (mycket)
fint bestyck.

Saken riktiga

Äldre man Lindbl i Öst var vita behåring för och
smycke mycket fina kläder, men då man skulle jag
man kista.

Majstäm.

3

Midsommars-
est.

2400

3/4 Vid midsommars beaktar man blada majstäm,
 som restes i Skällby, där alla bygden ungdom kom
 tilltåta och roade sig. På olika platser i lärens län
 fester midsommarsdram, som byter vida ut över reg-
 jon.
 (Dessa gamla beaktar vid midsommars ännu ut
 på flera ~~äldre~~ gamla Nicksas Län som vid Blå-
 häv, så ännu byter det midsommarsdram från lä-
 rens län.) x p. a. (M. L.)

Lk.
 Onigj o. Harjans län
 Skedag

Uppst. Hilda Persson, Öklöv
 Rev. Johannes Nilsson

Alderman och äldermannigille.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Alderman genomgången ansläpantet beord.
lades på sockentämman under ledning av prä-
sten, men så hade varje byslag sin egen förvalting
under ledning av en älderman. Äldermannigilla
skiftade, varje år, mellan bönderna i byslaget, så
en varje nummer i byn blev representant. 7.
Bösläp by av 14 nummer, varjån värdigheten åter-
kom var fjortonde år.

4
Aldermans-
lysten.

2400

Aldermanen hade tju älygter och fyra by-
papparen, karta för från enkiftet enkiftesprotokoll
byherrens och äldermannens. Enkiftespapparen
karta och byherrens finnes ännu kvar inom Gläfs
byslag, däremot är äldermannens förtärd. På denna
genom barmäken för alla bönderna i byn noterna.
Aldermanen hade sextont tju uppjift och ledde
förtändlingarna på det ärligen arbetande älder-
mannigilla, på ärendena för den gemensamma
byjorden och byens räckerker beordrades.
Det blev äldermannigillen beordrades det tilligt med

Aldermanen
älygter.

Alderman-
gillen

I haktning, till vilken bönderna på ett sammantåg
manerat bidragit. Vänligen varskåpa till den till
på småfimmarna, och det var g alltså ett sam-
pa. Helt så gott, när apiten började visa om ruckon.
Äldermannen skulle under året lopp även sam-
manhålla kyrkmännen när något beaktigt var på
gårde, t. U. om någon vänta blivit besvuren, eller
tyvori eller andra rättfärdigheter besjens. Salunda
är å ett annat ställe berättat, hur man. jämför
när ruckon står hästen hos skaldharen Elias
Mällevi Odol.

När kyrkmännen skulle sammantållas till
äldermannen i kyrkornas, och då många bönderna
om de varit hemman gånas gå. Men om en kyrkbor
och höra, vad som var på gårde, tillhand var ett ö-
pubblichligt inspisant utväntigt.

Varma den s. k. gäddgångarna utför, hade älderman-
na till uppgift, ett sammantållat bönderna i lopp
och ridgata med dem om saken.

Den den skall gien han fram och tillbaka på byggen
och tillade, väntar han med äldermännen i
handen, sette sig på en sten och väntade att kallblom

Sammantåll-
ning av kyrk-
männen.

Träddryngen

3/ skulle hänsynas. Den s. k. äldremanstemen var en
sten som låg ungefär mitt i byn och hade funnen o.
en ital. Vid denna brukade alla överläggningar hål-
las och ärenden avgöras.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
Äldremanstemen

6.

2400

Kreaturen släpper på beto.

Bönderna i Ölofs by äro följande uppse vid församlingens, äro kreaturen släpptes på beto. Innan detta skedd skulle alla ägarna gå o. h. gärdsgård, som med menade, att alla om äro följande uppse, de efter om gärdsgårderna vara hela, och om detta är väl fallet skulle de lagas innan kreaturen släpper på beto. Detta arbete skulle göras på bestämd tid, men om det någon, som nu förenligt, skulle vara enligt bygdens beto en annan hämmar till allmänheten, som sedan skulle tjuda av detta på de övriga bönderna.

Den fjärde juni skulle ~~skett~~ gärdsgården vara slutförd, ty då skulle kreaturen släppas. Följande gränser för ibero och kreaturen gärdsgårderna beto, där för fick varje ägare ha sitt särskilda område, med vilka hans kreatur väntas för att ej förrättning av tjur skulle äga rum.

Kreaturen skulle ha corral och sals innan de släppas på beto. Fäsen skulle ha berrigil och sluten. Detta skulle också tillkomma och i form av små ballar släppas i fäsen. Detta skulle vara till nytta med en ljuktorn, som kallades allen, som för att de skulle

Skriv endast på denna sida!

hiron.

Isärdagengen

7

2400

Kreaturen
släppas.

Kreaturens be-
handling innan
betesgången

2/ Den där hestusen skulle släppas på beto emån
en beyns pojkar som en stas krigsby som med
längtan strutsiga, ty då ginge de ran med och tjena
på beyn' som om en satte.

Vän hestusen orbejat det gis, om goms i filaduna
skulle de gå på beto i mossen vid Eäen där de
je bonde hade sin äppelto. Där ginge flera pojkar och
vektade, ty det kunde hända att det goms några sank
plato, där hestusen sjönka ned, srafie, galk fings
ovakar och komma pojkar till hjälp och draga
upp djuren.

Hestusen
släppes i
mossen.
8.
2100

S. Kåre, Ousej. Høygaard
Søren Stohag

Klenchurets bygginge.

Hvite Helge Persson
Johs. Mikkelson
Stalag

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Før var de s. h. klenchuren myskit allmannen.
Når disse skulle omnes, trintede heren antingen
en lertog i de egne ågema eller hos nagen grende.
Høyt gemmenent lertog for byn bycks & her fannito
hæi.

Leran kærntes
9.
2400

Når kærnt var reit och kommit under Tak, var det
hvinnunni sak ato lertolå vöggen. Rebetes affjö-
ks av piggen och gredållsunn i byen och bygd
mykhet tidigt på morgnen.

Kærnt rees.
Lertolå kærnt.

Rebetes gick så her ato man blentide lera, vatten
och lertolå her en. Sjrek dag, vithen, seden omma.
Det in mellan kærntes, så fint och ommegefuet,
en det sig ut som vöggen vrid påtsade. Rebetes
for dagen skulle vara avslutat vid 3. tiden på efter-
middagen, då var och en gick her uto. Herkomma
gjorde pluckarna ommegefuet tralets, væftte de
atvænde her den gut där arbetes affjöts. När som-
lades nu av en byns vinnlige ungdom. Sedan ungdom-
arna blivit rikligt kærntes vøttr omma, om ofta
varade her sjrek dag. Dette var s. h. klenegille.
* Den vöggen skulle vara fæktig her vid 3. tiden på Efm.

Klenegille

Färderna och räddningarna.

Ensam utbildad hade rekommenderat någon av dem som skulle vara på en gång. Med utgångspunkt från detta för hand, men man kunde ej med det utan för ända med mest ett år.

Den dag som skulle ses var alla bönderna tilltuggt uppe för att vara färdiga när det ringde i kyrkklockan. Ingen fick vara från sin gård förrän det ringde i kyrkklockan, men när det började ringa skulle alla vara uti gårdarna på en gång.

Den som led att alla skulle gå på en gång kan tyckas vara mycket olämplig, men det var endast högländarna som varade, som var oläsa, ty några bevisligen fästet var på denna tid ej tillräckligt inriktad.

Första beviset var härligt och tillräckligt, ty några jämsdningar användes ej på 1870-talet fästet lämnade man oläsa på vilken man sig, hore och hore samt av rakfaktis potatis och korv. Beträffande bönderna i färderna längt senare, därför jag på ett annat ställe skall omtala dem som fästet oläsa varade. Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Konstl. ärd.
Och nedtryckning.

10.

2400

Bönderna köu
ur gårderna vid
klockringning

Tändstickarna somma till seklunen

Som följande berättas följande vid branden i Öläpsby
1859 en handelsman vid namn Ake Svensson, som
affär var belägen vänt i byn, ungefär där sticket.
Han Emma Svenssons hus var ligger, Ake Svensson
var kördig från Helsing och hade köpt sin vara, som
guld- och silverhandlare, men slog sig ned som handelsman i
Öläpsby på 1840-talet. När uppstått var en riklig
kalonialaffär. Långt var sammantid stad där var
ofta man följande resor dit, varför Svenssons butik
var mycket beömd.

Till Svensson gick man för att köpa kaffe och det så
brakliga kaffesaker, mjöl, gryn, kryddor till och
såd, labak och smör och allt det de följande behövde.
En hörd, även järnvaror och byxor fanns på lager, och
de senare var väl den räkna blommande vintern.
som köptes till sönderfästade, och den fina vintern.
Därunder, som köptes till kläder, och som gick bäst av.
Malings, Landkrona och Helsingborg köpte landkrona
varor. När större lager skulle köpas kom skjut, men
ofta händer det, att man vid smärre uppköp ej
gick den långa vägen till vägen av de nämnda städ-
erna, och utan bara hem varorna i en pakke på
ryggen. På en dag i slutet av 1840-talet (1848-49)

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kändskonten
Ake Svensson Öläpsby

2400

Uppköpen i
Mälarsland och
Helsingborg.

Tändstickorna
Samma

12

2400

I som han gånge från Helsingborg och bland de
hemfärdiga lagarna hade han några hantlar och vareligheter
av. Detta blev emellertid honom och alla varit mycket
äro, för de och stora dessa städer, som de gick så
långt att tänka med. Där man sköte dem längs
kyrkornas, fick man för. Men var uppförd i staden
de färdiga ländtjänsterna och ingen fick dösa
med anseende. Handlarna i staden var också
där, som färdiga införde ländtjänsterna till Boreas för-
sänding, men så var han också den färdiga
effektiva i staden för staden. ^{1854*} Kontoret en o.
betydligt av de nyinkomna lagd färdiga lag.
red rättade, därmed lyckades han rätt till sin för-
denna tid också väl färdiga handelsböcker, vilka
innehåller en hans inom försändingen berättat
fakta. Visserligen har påstann på ett par ställen
blivit svår, men innehåller för en välberedd.
Det var inga stora uppköp, som gjordes på denna
tid och han icke tillminnelsevis jämföras med tus-
tillsatstiderna nu för tiden.

Såsom nämnde var man mycket rätt om ländtjänsterna
om vilka följande historia visar.
Man gulle om skulle lämna pengar till länd-

En historia från
ländtjänsterna
Boreas.

* Beändra i Ölöf lag 1854

Skriv endast på denna sida!

3/ Michan ante: "De sa en räl i hot pänga däl
gaur ad to ~~korrelleksi~~". Tingen om hirt ad
han beammade sward persolud: Ah, de'e' ente
follits mä' de'. Vi har legget ä kläid i äshan
hela vintoren, så hä har ente gaur ad me
en tu kanta, så lammeligen byentes wagt
lässi ij ha färdammis.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

2400

Ålderdomning.

En av föred på handen slog man flinta och
stäl emot vandra. Det var ofta mycket svårt,
vafän man var mycket rätt om elden. Senne
fick ej gärna slakta på handen, därfän var man
mycket nog med att beröra elden. På kvällarna
sökte man mycket nog öfver glöden för att
den skulle vara varm till morgonen. Näst
det var en gång ett elden sluktades och det var
mycket svårt att slå ut, gissa man till vännas-
te granna och hända ut. Från denna tid län-
dehen "Lina vänn" ledt sitt ursprung.

Min lagernas berättade, att en gång i hvars be- Lina var,
som var en liten brödr till honom sjuk, vafän me.
man varit eld ouppbländt. När det var kallt
med elden, och det var omringat att få fyr igen,
vafän de varit i natten varit på till vännas-
granna och hända några glöder, för att få
närmast upprättad.

Järnvägen bygges.

En dag i mitten av 1850-talet kommo några
herrar till staden för att sluta på järnvägen,
och underhandla med de joräggarne, och om ägre
järnvägen skulle gå fram.

Det blev mycket underligt och spörjande inom
staden, ty man hade en och annan körd Lalarom
dit upp som kommo thalle, men man hade väl
ej precis bestämt om den ägra staden skulle di-
rekt beröras.

De nämnde herrarna avsågo till en gång Stationfö-
ring för anläggandet af en station, men som vil-
ket härför skulle Borgens församling skänka
sin byggnaden.

Man blev det ett överläggande och fundande. Det
bedes drifkraft seken både inom staden och på
staden, men största delen av bönderna var emot
järnvägsstationens anläggning. Det hjälpte g. äro
rikets ägaren Nils Olsson i Ölov som den mest
fremlyftade af dem, med all kraft försökte
den att man hos församlingen det skulle bli för
staden. De voro och församlingens i sina öfver och
gägnade emittit att bygga till vägen för en till.

Skånska järnvägs-
statensfärds-
skendok.

16

2400

2/ Särom skäl för icke sanna motstånd, uppögn
de faktan för, är mindre välutvecklade personer
skulle inlyfta till och men, och om tillfred-
ställande väntningsmöjligheter icke uppstår
sig skulle de komma att ligga och men till
lös. Följden blev ju att stationen förläts, till en-
lös i stället och by järnan den 18 dec. 1918 öppnades
den nya vägen till och till slut, var till följd
de jäms för riknas länslänkan från Perum
Öst 8 till del. Genom denna vägen och genom till
jick för nya församling antligen, var de både
tufft och av tidigare.

När järnvägen planerades började arbetet. På den-
na tid fanns vägen skedd inom Borgens försam-
ling, så det fanns många bönder som sålde slipper
till järnvägsbygget. Buss Topp i Odön allmän-
ning, räddade den i tillståndet förpanta med här-
tal förläts in till järnvägen. Buss fanns män-
nen i den allmänningen tillståndet även
den gamla till järnvägen Topp.

Många sålde även slipper till järnvägen längre
söderut och i stora partier sålde man sådana till
Malmö och Lund.

3/ Min svärmor berättar, att en gång då hon var
med sin häste skivare till Lund, fingo de vit ett
uppställ i Hångby ut ett gavelstom som hon från
Wallhäradshuset. Vid svärmor ut detta brigit.
gubben trogligen jämförde sig öre, att det gick
utan hästar, och de var i det minnande örens
om att det ej stod rätt till, utan såkade var det
ett syndens nu den biter eget verk, att tages gick
ut sig själv. Sedan var fallets syn på det svärmor
komma skulle, och som skulle få en så revolution-
erande betydelse för människaheten.

Man föreställde sig på när och hur tages
skulle gå. Det var en allmän tes, att de bara skulle
gå på vardagarna, för om de gingo på lörd- och helg-
dagar var det ju sabbatsbrödet. När så besöket bör-
jade med ett par tåg i vardera riktningen, väntade
det allmän förvåning, men nu var man lura om
att under hösttågarna skulle väl ändå besöket
inställas. När besöket började på vardagarna, uppehölls,
samt det de mera betydelsefulla sina karaktär
och ord. "De blev ingen vilinnet må de fall-
legat."

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fallets syn på
jämning.

17.

2400

Förändringar
om när och hur
tages skulle gå

4) Uppfattning om häst den inombesatta
fronheten i folkhjälen.

När trafikens började gick folk länge vägen för
att hitta på Fagen. Färskilt på söndagarna vall-
färdade man till järnvägen, och det var g. vanligt
att se folk stå approprate i långa rader, för att
hitta på naturrike. Det var också vanligt att
hitta på utställning av konst (vår tid) malha-
ns, och dylikt som betar i visheten av järnvägen
gafte i skick om de vore lösa.

Det dröjde ganska länge innan det nya trafikmed-
let färdades kom in i folkens utseende.

Många kunde ej förmå att resa med tåg, utan
gingo hellre vid sidan av järnvägen än de skulle
sig för riken att åka på tåg.

En av socknens äldste odalarna, landbrukaren Nils
Jönsson i Sommar, hade en parisk järnkräkel-
le för allt vad tåg hette och ville på sin
resa med ett sådant.

När en av socknens kommunalrådfränder
Gösta Nilsson, Sommar, var inbjuden och vägen
för det nya i tiden och förhållande på alla sätt över-

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppfattningen
inför järnvägen

18

2400

En del personer
ville ej resa
med tåg.

När Nils Jönsson
i Sommar skulle
resa med tåg.

5/ Sälja järnen åt oss, men alla försök vara frukt-
lösa.

De en dag skulle båda hära till belärf. Jönns hade
färd i sitt huvud att järnen skulle resa på Tingsö,
och uppbyggd därför en plan som skulle förverk-
ligas vid ankomsten till belärf.

När de utelämnat sina ärenden jämsamt Jönns så de
skulle gå till till stationen för att Tingsö ärenden
och Tingsö ärenden beredande. Gubbarna som
lyste och när de kommo dit stod det lag färdigt
att arja ärendet. När de om som så långt och Tingsö
stad där, kunde de vil och gå in och se hur det
då ut invändigt lyfte Jönns och efter en stunds
övertalning steg de in i en kupa. Tingsö stad
gjut stilla, och det var vil intet färdigt att litta lita
menstrer hem. Det det var nära arjingselidit. Tingsö
gubbarna om i berättelsen, ej heller viste han
att Jönns arbetat om i järnverkspersonalen, att de
som hade lagit arjning, som känd skulle vidna
det så att Tingsö satte sig i rulle, medan de var
om på Tingsö.

När de vil vara hemma in både kontaktlösa. Jönns

20

2400

6/na, som på de första försörjningsutredningarna
på tiden. Men när det behövs och mäktigt gäddan
ej är så många som stänger järnen till sig
i rulle. Färdrikt på det som till höger, men
som kunde ej öppna mig, näst han sa -
som kunde innehållet måste finna sig i det.
Han jämnade och gjorde sig av frakten, och ej
kommer med livet hem från det i hans egen
färdiga äventyr. De kommit hade hans gen-
religa aningarna lyckligt till Lund, om det
sakades ville han att de skulle gå hem. Men
degerman orienterades inte riktigt hur det gick men
det är vil ej skiljades att gäddan gick sin vil-
ja fram.

"Läroverksamheten" i kyrkan och den sista gånge
den användes.

"Läroverksamheten" i Borås gamla kyrka står i va-
penhuset. "Läroverksamheten" från 1800-talet frukt-
löst som händerprosten Chr. Ross anser sig
ha full ansvar för att bliva adriatiska detta skaff
för enbart och skild.

Den sista in Borås församling, som drin-
der att stå i "Läroverksamheten", var en som hette Se-
gretions i Borås. Orsaken, därför kan den att stå i Borås kyrkan.
i Borås, av gamla kommitte:

Enligt experten berättelse hade kindel-
la följande förelägg. Tre personer var rivaler
om samma flicka. Den ene hette Segretions och
den andre kallades gammal för Borås. (Nam-
net närmare g.). När det var Borås församling
och Segretions följande följdes till flickans hustru
och hant, och han följde byråden han g.
alla rivaler ut brädes.

Den tillordna var och fickas den andre tungen.
och efter en tid gingo de unga till sin prästen
och tog åt byråden och tilläggbyråden blev bekräftad.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Q 1.

2400

Den sista i
Läroverksamheten
i Borås kyrkan.

Kirkebyråden.

Bischoffs
22.
2400

Bischoffs

Skuldes i gæ-
steboken.

2/ Ett hijdestrånke besällarp skulle det bli och känd
sinn gick ut till släktingar och nämner, men
naturligtvis blev icke Segregationen gjord, vilket
de bidrag och jämvälka saken.

Budställets skulle enligt tidens sed stanna till
kyrkan och nu kom handens stund för de för-
svärde. Såsom i annan sammanhang omtal-
ats, fanns det på denna tid många gärdar el-
ler "le". Dessa sidorna fanns också mellan
lappskuden och kyrkan. De väjde grundvalpe vid
de gärdar bischoffs skulle passera spikar
de Segregation upp bakkarna, vilket var och
en företad var menad, som ett lån, för budstäl-
lets äkningar.

Tilltaget väckte stor harm hos såväl budstäl-
let, och alla var ömme om att det icke var nå-
gon annan än Segregation som gavs en skyldig
sin spektakel.

Något skuff borde han ha för lita klara sprats och på
den eskembänna förmå han att stå i gäve-
strecken, vilket skuff också rekommenderas. Det fanns de
som spottade på Segregation, när de yngre förhåller
om att dessa eror han att han skulle hinnas. Han här-
med blev minnes intet Skriv endast på denna sida! men Segregation
var den siste som ståt i "streckstrecken" i Doran kyrka.

24.

2400

Spetsgärdet ut-
vars.

Avrättningen

U/ där och stå spetsgärd vid avrättningen. När
orden kom till sagesmannens hem blev den-
nes äldste bror alldeles utom sig och det var
totalt omöjligt att få honom i sig. Själfva sa-
gesmannen togo sin ungdom /vårk. H/ (Säi)
smärte ge sig uti, ty sagesmannen had för-
des man ej bestka!

Spetsgärdet ordnades så, att de uppstodde stå
i ring runt avrättelplatsen, med bestämda mel-
len mellan sig. När spetsgärdet var ordnat
fanns de anklagade ut.

Honnan skrek och qvattelade ut alla kraf-
ter och ville slita sig lös från sin vaktare, em-
de ständigt utropande att hon var oskyldig
och att hon ej ville dö. Med vild märke hon fö-
ras till slupstaden, och enda in i det sista gjordes
hon vådramt motstånd. Under höga skrik och
jämman gick hon på sin liv och h. o. m. sedan
knövades skilts från kroppen spetses ögon-
en rulla och det hörs avskallande ljud.
Honnans jämför mera jaglig och förukte lugna
brinnaren. Hon sade även, att de fingo endris

2/ Lita för sina järnings lön.
Sedan han läst "Färd vä", lade han sin matlind
huvudet på stupstrecken och så föll tillan. Sagen
och behäskat mätte han ören.

Urinnsens viltamma matlind gjord ett myg-
ket obekvärligt inflygel på de järnslade, och fast
att vil i det närmaste sjuttio år föflutis sedan.
Nagelmannen seto denna harnika men, sade
han sig ännu kunnat se den framför sig.
Ännu långt efter det händelsen beviljades
plögdes han av den i sina betänningar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25.

2400

7

Nattvard minnaden före jul eller om Sjöras graverade.

Andra julfäberedelserna slödes, det mesta är
kastigt i kök och byggnad, varför man ansåg
stärre fara om å färde för eldröda. Men man
var även rädd för att sjöras skulle infinna sig
och göra påhållningar bland julmaten.

För att förebygga olyckor av ena eller andra
slaget, var det sed att man gick vak i byalaga
minnaden före jul. Vaktställningen skiftade mel-
lan gårdarna i byn. Varje gård skulle bevakas
och om något oönskat föremål skulle
man genast alarmera intillrädda i gården, eller
om en större fara var för handen skulle hela byn
väckas.

Vit 12-slages skulle väktarropet höjas. Väktar-
ren gick då fram och lillvaka på byggnaden och
ropade så högt som förmått.

"Giv väktarrop!" "Nu är klockans loto slagen.
Ant herren har och hem, för eld och brand och
sjöraband." - Så 1860. Sälls graverade sjöras,
så då gick man vand i vilap by hela vintern.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26.

2400

Nattvard för att
förebygga elds-
vågor och sjöras.

Väktarropet.

Julmaten.

De julhögtiden inleddes som vanligt med besök i kyrkan och bönor i stadskyrkan. Den stora familjelibellen, som kanske gäts i arv i flera släkter, fägs fram och ut denna läste hvarjeden jul-
evangeliet.

Deftes äro och man kaffe, varefter den s. k. nöckerbiten äto. Denna bestod av surstö
bröd och säckbröd, smör, fläsk, ost, korv
samt sylta och läbbetor. En stor riklig
hemlagad julmat fanns alltid på bordet och
och på denna bestod om denna var bra.
Även julölet och julbrennvinet avsmakades
och var både sorterna bra vid tillfället i icke
ringa grad. Äro höja fackhunnade på hus-
pabern.

Deftes vissa mellanrum serverades också den
övriga julmaten, som uten undantag bestod av
bruna böror och kalas kött och fläsk, lutfisk
och potatis samt kirgöd.
Mellan träklingarna roade man sig med alle-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julevagnen.

27.

2400

Träklingarna.

Jullekar.

28.
2400

Quakton.

Quakton.

Quakton.

2/ hända komster och jullekar såsom preka och
öfver på skomackaren, och Blaska, de nya tavlor,
leka blindbäck, många gårdingar, gissa ritte
och allt vad de öfver jullekum hette.

Men gick i allmänhet genom tidigt sin vilja för
alla som kunde skulle upp och gå i jullekar.

Denne hälls sidan hellest fyra på morgonen,
så de som skulle med jullekar skulle upp och
heltida för att komma med jullekar.

Vit jullekar brukade ljus lands i jullekar
och jullekar i jullekar.

Jullekar gick ingen för att gå hald på hald,
de skulle alla hälla sig hemma i stället och
ro.

Denne dag jul blev det lämnat holligare. Re-
den tidigt om de prästerna och jullekar uppe
och jullekar brukade den jullekar och stället
sin alina sprata. Var det hos en god min gäst-
lade de och jullekar rikligt jullekar och jullekar i hel-
let, men var det hos en annan eller någon annan
anta hälla om blev det jullekar.

Slaffensuttet

29.

2400

Tredje dag jul
höjste jula-
gillen.

Levertaga eller
julestavar.

3/ Om dess icke in gjörel och all slags bröda; stället
och släcker sin ättilliga spektakel.

Det var också vanligt att man sat Slaffon på
ansvarbogens ryggen. Detta tillgick så, att de
länge låg ut ryttare med spelemän i Telen
rest omkring i gårdarna och sjuunge Slaffon
visan. Helt skulle spelemännens julepar
vara av söckim och på denna skulle både eller
"trost" vara utfö. Ryttarna, som hade sina jä-
kinnspålar på, vänta ut och in på denna.

Rydd det rikligt med björnar in i Slaffen
ryttarna alla gåt över gården, men på de ställen
där det var snällt med leakeringen ginge omk-
ringarna i omkrets riktning. Vid Slaffen-
ritten skulle man lömges rida över några
rinnvänder vatten om gården skulle vara byskad.

Tredje dag jul höjste jula gillen och jullekar.
För att på de riktiga i jing slaga några av
barn eller lekarnas ungdomar på denna
och många sin någon gåt och frögade om de finge
ställa sin lekeraga. I allmänhet blev erade

30.

2400

4/ jänkande och dagen bestämdes då lekstugan skulle
gå ut stapeln. De som skulle vara med inköp-
to kaffe, socker, kakor och brännvin till lek-
stugan. På den bestämda dagen samlades lekmen-
nerna eller byns ungdomar på det bestämda stället till
bens och jullekar som varade till långt ut på
smittimningen. Flea sidorna lekstugan hölls
under helgen och på hade hjärtans roligt, sade
nyggenarna. Under 1840-60-talen fanns i
Blågård by en spelstuga som hette Anders Anders-
sons och där var under Torsdagen hans jul-
dansen hölles.

Det skändt pils för att han spelade en hel natt
var, var daler.

Av den de äldre hade "julegillen". Dessa gick kupa-
laget och behandlingsarbeten runt, på för den,
som hade ständ gillerna, var det ett mycket ha-
parande och man var knäppt hemman en enda
kväll på hela julen.

Nyggenarna varade det nya året in och man
omskade varandra guldmynta av.

Skriv endast på denna sida!

Spelstuga
s. 5.

Nyggenarna

5/ P. h. jularpöken brukade gå omkring. Vackligen
om de drängar och pojkar, som maskade och lus-
tigt utklädda gick omkring i gatorna och stäl-
de till skämt och spektakel. Ibland då harkte-
ringar varit ännu gån, vilka kunde de kända de
"jularpöken" som brukade gå omkring och ställa till osida
var de kommit. Denna sed har försvunnit här i
staden till för några år sedan.

Jularpöken
31.
2400

Trettondagsen brukade stjärngossar gå omkring.
De var också vanligt att man klädde sig gulbrun
ett halvt, som placeras vid fötterna så att
vissa dess öppnade föller de in i stuga eller kök
sitt stae förhållande för den, som intas om man
de kom ut i mörket och öppnade en dörr.

Trettondagsen
och stjärngossar
utklädd + w. boden.
gubben.

På denna gubben brukade en lapp vara fastställd,
på vilken de riktades en uppmaning att följa
dessa till närmaste ^{gränser} och på så sätt vandrade
den hela byn runt.

I ungdomens barndom brukade man allmunt
sägna julkärl på gator i stadsdelen.

Julkärlsen.

Brälloruden.

När brällor skulle tillas i en gud, var det en
viktig bidden många dagar innan brällor
skulle äga rum. Man badade, stekte och ko-
kade, fejste och pyntade för att få alls i rättig-
heten när brällor skulle komma.

En brälloruden ej får länga från kyrkan till
skolan man då, med två färdare och spel-
män i feten. Färdarna var vanligen två
hunnar i uniform.

Efter vigseln brukade dessa då brudföljds kom-
mit halvöns på hemvägen, i sparsvackel vid
den brälloruden och följande var de befunda-
ring.

När brudföljds måtte gå till välkommenheten
en s. k. braktas eller salomon, som höjt gubben
på braktning. Dessa braktas vanligen är rinter
många slag kakor, i allmänhet potlanskakor, som
mycket allmän användes till förmiddag vid gillen.
Förningen skickades ut gubben till gilleuden
dagen innan brällor skulle gå ut stapeln,
och braktas av biverne matrån och bakverk

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Folksamheten

32.

2400

Hörska till kyr-
kan.

På vägen från
kyrkan

När brudföljds
kom hem.

Förningens

Före bräupps
smittningen

33

2400

Bjudningar
till bords

Placering

2/ såsom siggäst, bröd, smör, smjält, vasselhaka och
vodka.

Det var spiring och bröda i bällegården. Färd
och fjärr "kåker" som dagen förut vid och till
helt en del rättes, men förutom denna var junc
prarna, hjälpsprarna och uppsättning i fäst
arbete för att allt skulle vara i ordning till
middagen, som serverades utaf efter hemkommet
en från kyrkan.

Vår gårdarna skulle ligga till bords, var
de flesta av dem försvarna och talemannen fick
ett stöd bevärd att leta reda på dem alla. I lörd
skall och utom gårderna spiring gårdarna och gån
de var och ibland fick talemannen draga dem
fram från de med obaliga ställen. Det var inga
lita och för honom, ty på de ställe bräuppsing
o gårdernas antal ofta betydligt över 100-talet.
Vår de så enkliga var framtagna skulle de pla-
reras efter kung, bode och vändighet.

Hedersplatsen intogs av bjudare, såefte som
prästen och kyrkan med flera som bjudare
gjälde och ställing, de som skulle de vä-

34.

2400

Tuesday
en.

Efter middis

3/ Många släktingarna placerats färd och sedan
vinnor och bekanta, varar de jämnamta skulle
vara övrigt, därför måste talen manna ha god re-
sa hit på släktförhållanden och vidrigheten kon-
te alina gästerna, ty man var mycket roga i detta
fallis, ja det kunde b. o. m. hindra, att om någon
färd en plats, som han tyckte var under sin
vidrighet, så rekte han sig utan vidare från bo-
ord och gick från festen.

Detta oaktad led man länge sin mycket och man
var min om att krypa bakom vänta. "Ente ska
gå' gån färd, ä' borta ska' ja udh övrigt, var eto ell
månd talen mä det ljöd. Det aning nämligen
ty fint att gå till bord vit färdt ljudningen, utan
minne tre ä' fyra gånger skulle de kungas innan
det aning parant ä' gå till bord, därför börje
det både länge och vil innan gästerne blev
bänkade.

Efter den rikliga och långvariga middisen
tog dansen vit, som under alina upphäll fäs
förföringarna gack till till ljusen lag.
Brepats och besprangor med kuttareto

Brudparets
någor från

2400

"Ärrendes-
gille"

Välkommen

4/ i måndagen restes på vägen där brudfästets skugg
passera. Sen vid brällorpgården var ärendes-
gillet.

Musik uppläses under hela måltiden.
På kvällen brukade stämman ljusna och andra,
som ej var inbjudna, gå till brällorpgården och
"skrika fram brudparet". Dessa fingo då stå på järn-
stapelnappan och visa sig, varvid ~~skrikerna~~
brudar och brudparet. Dessa ropades fram flera
gångar under bröllorens lopp.

Brällorpet brukade stå i dagarna sex. På annan-
dag brällorpet, som halades dagen efter brällorpet
brukades, brukade brudparet ljuslösa som vid
jula och det var då de som ljusa och brukade. En
del personer, som brukade inbjudna till den dygnet-
liga brällorpethögheten, var med på "annen-
dagsgillet". Till dessa hörde de s. k. "brudar-
och personer som brukade vara på arbeta på
gården.

Någon tid efter brällorpet, när allting var ord-
nat och färdigt i det nya hemmet, ställdes de my-
gifta till s. k. "välkommen", etc. kallas till vil-

36.

2400

5/ med släkt och nämner som de i beaktande på
historien de ville ha gillning med insjöerna.
På dem kalas ofta på sönd och tisdagen som de
håller många föreläsningar till nämnda gillning,
men även i detta fall var det främmande och
bjudande på samma sätt som på beaktande.
Även på dessa gillningarna sålman även beak-
tade.

ett par talan på 1800-talet.
Skalmästaren, skräddaren och postbuden Wils
Perren i Vänersborg född 1787 död 1872 var
en stor tiden omkring 1825-1860 mycket
anlitad skole- och bördeman.

På alla områden betydande gillade inom socknen
skulle Wils Perren vara beaktad och talan.
Färdig att han sägde för den materialen väl-
gjornade, till han även mycket vackra och
innehållsrika tal.

Prosten Ahnfelt omnämner honom iakttagit
i sina Studieförteckningar och omnämner honom
sinnom en skicklig skolemästare, med vilken
han höfd många givande samtal. F. var mycket
religiös och ~~en~~ beaktade att han hade många lä-
rom om han själva färdigast ^{sig} ägnadligen väl be-
vändrad i kyrkan.

Han var mycket noggrann med att få alla gästerna
sitt bord och placering på sina rättigheter.
Hans efterträdare, som talan, blev beaktad.
Naren Per Olsson i Boarp. Denne var g. så vi-
sade, som Wils Perren, och mycket sig g. om att

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Wils Perren

37.

2400

Per Olsson

U/ yrningar sundt i alhus och beärdgud för att du
ge dem, som ej ville gå till bords vid färdt
bejdringen. Det kunde värfä hände även efter
en kommit lita blakade fram under mål-
tidens lapp, ty när ingen kom och drog in den
samma de för gata ett sjöbo komma fram, om
de ej ville gå vint om värfägrader.
Lennon detta blaka värfägrader vande till
Olsen den ar met en för belemnarna och
hocken värfägrader vana.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

38

2400

Skalmästare Nerto.

På 1830-talet fanns fyra skalmästare i Brunn.
No dessa tre där en gammal slotts Nerto
Åslöf by, som enligt anteckningarna i punkten
Nurfält Skuldmästaren hade sina särskilda
underläggningarna.

Fälunda berättas G., att han både buren såga
Juel - juva i st. f. beljuga, Garop i st. f. Joseph,
Littida och tillfärene, Pålus: st. f. Paulus
och lakens grävningar i st. f. legens grävningar
o. s. v.

Om svärdsmästaren läste han: "Gud beråk oss för
vår hertlige orätt", och på katekeslängor i
Vem var Moses? läste han barmens söna. En
trogen tjänstgjörare, som följde Israels barn
utur Egypten. Men följde vid lidningen blottat.
Min svärdsmästare, som ej är minns alla Nerto om-
talat, att denne var mycket harnvirkligt och
brukat gäva ramma, när han tyflet det pas-
sade sig.
Skalmästaren uppgick på denna tid g. Lii

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39.

2400

Nerto ante-
ckningens
Fod.

40.
2400

U men är en Tanna och tjugo Kläppan som,
jämfört den gamla naturföreläsningen är ja upp
tjugo utmärkt, men Verta tillordade gamla
mycket ord. Den som brukade hon Taka i förs-
tied.

Den ändring då Verta var i kappan. Hon en gammal
med kamrad kaldat Lantzy från Kläppan för
prisk. Hon kunde om en kamrad och så hon
gammal vännen lade tillade hon i förs tied, på
flera värda bitar om en lagde till förning. När
hon fick se den viden hon spela Verta en
spelt, så för hon tog ut en putte och tillig-
ande ing en ord, som hon tog med sig hem.
När Verta kom hem märkte hon tillagad
och misslyckade Lantzy så för. Verta blev för-
argad och ville giva honom en minnelse
tillbaka. För den sken sken en ett kras till
denne av jämförda byråse.

Verta och
Lantzy

"Lantzy minn kalle Lantzy. 7 dag har jag givit
en ord, som är gammal, men likväl skön. Verta
de är inte rufon för dig spinnare och lön och
fjärr för dig skrytel. Jag villen dig som en vän,
som atting med mig."

Skriv endast på denna sida!

Beqväringspapper.

Vid beqväringer brukade nämnen och be-
kanta ställ den erlidne, som bodde i närheten
av den sijn siktning skulle påse, att elio
sparis på vägen för att daimid koda den död.
(Denna elio förfar ännu)

4) Broarna gamla kyrka finns en del Tjä-
spata. Det var verkligen att alla kallar, som
beritade en beqväring, efter kirkans med.
änkt i flaven kullade jod med på denna
med de här kyrkan bisernde spaderna.

Vid beqväringer förs i världen brukade koino
nomen allmogens använde rita fjäkläden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

2400

Beqvärings-
papperen be-
fint på kirkan

Bäckhästen.

Bäckhästen boddes ha sitt tillhåll i bäcken och mängelgarnen. Han liknade en vanlig häst och gick ibland uppe vid bäcken eller grovkanten och betade för att därigenom lösa jern åt fjäddarna. Detta för sak nu myllris följt för honom som kom upp på den så han det sak ut i vattnet där de blev kallbunda —

Bäckhästen kunde även ontaga en kalv ^{hunda} och rasom saden smygga sig in i stallen och ställa till ofog.

För att skydda sig mot att bäckhästen skulle komma in stall eller ladugård, lades jern i korn över bäcken.

Bäckhästen boddes ha sitt säckhåll i Bosaps bäck, men även i bäcken vid Inkaremsällan och Hemmingssången boddes bäckhästen hålla till.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bäckhästen
håll till.

42

2400

Bäckhästen
i en kalv ge-
stet.

Skydd med
jern.

Säckhåll
platsen där
Bäckhästen
håller sitt tillhåll.

Præklionte

Höga hundraåren har jag aldrig läst om-
talar i Bonapartistskolorne & på 1800-talet.
Min egen berättelse, att prästen påstod
färdens omkring i världen och uppstod hundra.
Man kunde liksom & alltid ej ha hundra-
parten och utan att ha hundra hundra
själva hundra och hundra hundra hundra
hundra om hundra i hundra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

43.

2400

44.

Helgonshaltens
skulder.

2400

Helgonshaltens
prärogat

Klockarens löneförmåner.

Friheten sina berättelser hade klockaren fått
i världen äro en del utlösningsförmåner i hel-
gonshaltens partamaten och octonjälken.

7 eto protokollutdrag vid piorten Ross in-
ställning 1800 antalas, att klockarevorkän-
i Rensup utgöres av eto hemman på $\frac{3}{8}$ outl.
och helgonshaltens utgöres av 33 lunnor spann
outl.

Herr sagsonen berättade, att från V. Hiör jä-
berolung brukade komma Tre parlass spann-
mal som helgonshalt. När dessa nu uppleuen,
brukade de ena hitrejt till den gälden, att
deli hjuerna på "gille" till klockaregården. (7 Tre
stället har klockaren beto på den egna prästliga
gård i Blå, och ~~den~~ inneharne har allit
räknato till socknens förmögande folk).

Var det någon, som hade varit säckhillsmal
och gitting, var helgonshaltens skulle be-
talas fick han ej vara med på gälles. Detta
färföring till hitrejt till att man i allmänhet
gav rätt mät, ty ingen ville undra detta.

3/ Pårkematen, som klosteren äro hade äta
ato uppkänt, bestod af en stor brödkaka smör,
ost, och ägg.

Lagssmannen berättar att när klosteren på-
kaka skulle bakas, användes på en del ställen
en särskild qvinna, som parade precis till
bakugnsvännen, och kakan var så stor att
den med knäpp kunde komma in i ug-
nen, därför var det brödkakar av stora mat,
som varje påsk matlaga i klosterkvarnen

Ostmjölks kände och en till klosterens
lönefärdsmän. För att det ej skulle bli ett
spring i mängd, dagar fick en kvinna i
uppkänt att gå omkring i socknen och
ge order, hvilken dag de skulle gå till klo-
sterkvarnen med ostmjölket.

Vardagen uppkänt mjölk ett par dagar i
rad och lagssmannen var hem till mitt
för klosterkvarnen, berättade vid de dagar ost-
mjölken uppkänt, var det en jönn skinn av m-
ten, gårdstjänar och pigor, som varade till
klosterens med sina mjölkkar och sedan blev
det ett lyftande i flera dagar.

Skriv endast på denna sida!

Pårkematen

45.

2400

Ostmjölks.

Spåkii i Bräups prästgård.

I ett annat sammanhang skall berättas
om spåkiierna i Bräups prästgård sämnd. 9.
Åhrfeldt uppläst och berättat dem. ~~De~~ ^{De} gamla
historier ha min egenom berättat.
En gård, vilken det var vet jag ej, hade lagit ett
par gamla grändarna på kyrkogården och lagd
dem, som trappa, åt prästgården. Sedan kom hvar
om lagd, var där aldrig någon stansjö prästgården.
Kyrkogården kunde ej stå ut med stansjövatten, var
för han flyttade stansjövatten till sin plats.
Sedan det hörd, det aldrig något onytligt ljud
stansjö vären.
En gång hade en gårdstjänst i prästgården varit
ut i ~~stansjövatten~~ ^{stansjövatten} vedskjutaren.
Han kom sent hem, men fann likväl att där
var belyst i salen. Om han var ensam var jag
ej säker hon sade. Jag tror personen är uppkommen
i stansjövatten från en kungens arfil av
något onytligt vären, så att han blev up i händes
bryen efter om vinden varit onytligt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

46.

2400

Uppst. afte[n] Johannes Nilsson

lindnaga
Fickas

Register.

2400

av Helga Persson. 47.

Osiövs gamla nöjesplats - s. 1-2.

Socken diäkterna - s. 2.

Majstång s. 3

Midsommareld s. 3.

Älderman ö äldermansgille - s. 4-6

Gäddsgång, kreaturen - s. 7-8.

Klenhusets byggnad - s. 9

Klengillet - s. 9

Sädden och väiarbetet - s. 10

Tändstickorna komma till socknen - s. 11-13

blodslagning; låna värme. s. 14

Järnvägen bygges, järnvägsfunderingar s. 15-20

Gavrisocken i kyrkan s. 21

Bröckens historia ö etapp i gavrisock s. 21-22.

Avräkning i Amelöv s. 23-25

Nattvakt - s. 26.

Julseder, lokat - s. 27-30

Nyårsafton - s. 30

Julasöken - s. 31.

Treaundagen - s. 31.

Julkalmar - s. 31.

Bröckenseder - s. 32-36.

Talman på 1800-talet - s. 37-38

skolmästare Nestö - s. 39-40

Bergavningsleder - s. 41

Bäckhästen - s. 42

Präst-tionde - s. 43.

Konstavens förförare - s. 44-45

Spöktår i Bosarp
prästgård s. 46

2400